

[Økonomi- og handelsministeren.]

meget væsentligt sikkerhedsnet under vor valutapolitik, at vi deltager i dette samarbejde.

Så var hr. Flygaard inde på nogle betragtninger over pengepolitik og renteutvikling og gik åbenbart ud fra som noget givet, at vor obligationseksport skulle frigives pr. 1. januar 1975. Det vil jeg gerne sætte et spørgsmålstegn ved. Det er rigtigt, at sådan er aftalen i tiltrædelsesaftalen med EF, men det er også sådan, at der er mulighed for at blive undtaget derfra, hvis vi ønsker det. Situationen til nytår eller henimod nytår kan meget vel være sådan, at vi må anse det for uønskeligt at lukke vort obligationsmarked fuldstændig op, og jeg tror, at det er noget, som man fra andre EF-landes side vil have forståelse for. Vi må sige — desværre kun — at i den inflatoriske udvikling, vi er inde i i Europa, er tendensen til frie kapitalbevægelser ikke nær så stærk, som den under mere rolige forhold ville og skulle have været, men det er et spørgsmål, regeringen endnu ikke har taget stilling til.

Ej heller har vi taget stilling til, hvor længe udlånsloftet hensigtsmæssigt bør fortsætte ud over de kommende måneder, og jeg kan ikke svare på, hvordan udlånsloftets skæbne vil være efter 1. januar 1975. Jeg håber naturligvis på, at det ikke skal blive en meget langvarig form for regulering.

Hr. Flygaard spurgte videre, om der kan føres en selvstændig dansk pengepolitik, og dertil er svaret vel, at det kan der kun med visse begrænsninger. Sådan vil det altid være, når der er en forholdsvis fri international omsætning. Det renteniveau, vi kan have her i landet, er der en minimumsgrænse for, som er bestemt af det internationale renteniveau, der som bekendt er meget højt i øjeblikket, og af nødvendigheden af for os at måtte låne i udlandet, således som vor betalingsbalancesituation er.

Jeg har hermed besvaret hr. Flygaards spørgsmål.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Der blev stillet et par spørgsmål under debatten i går til mig, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at svare herpå.

Det første spørgsmål er fra hr. Ib Larsen, der spurgte, om jeg ville medvirke til, at der

blev iværksat en undersøgelse i forbindelse med, at der kan ydes sociale ydelser til personer, der har en indkomst på 70.000-80.000 kr. årligt. Jeg må svare, at jeg finder ikke anledning til at iværksætte en sådan undersøgelse separat, idet det er almindelig kendt, at vi i en række love har fastsat, at ydelser, som også kan kaldes sociale, ydes uanset modtagerens indkomst. Jeg kan her nævne folkepension til 67-årige og derover og børnetilskudsordningen, og også visse andre ordninger ydes uanset indtægten. Skulle der en ændring til dér, ville det betyde, at der skulle ændres i grundlaget for disse love og i den øjeblikkelige fordelingspolitik, og det mener jeg sådan set ikke der er anledning til at gøre separat. Men hvis man kommer ind i en alvorlig drøftelse af en udgiftsreform i det hele taget, vil det problem, som hr. Ib Larsen har nævnt i går, naturligt høre hjemme dér.

Fru Hanne Reintoft stillede mig et par spørgsmål i anledning af ændringerne i socialministeriets budget. Det første var, om den omstændighed, at man nedsætter skønnet for, hvad der er behov for til betaling af invalidepensionerne, med 40 mill. kr., skal være udtryk for, at der er indført eller givet ordre til at indføre en skærpet praksis for tildeling af invalidepension. Dertil må jeg naturligvis svare, at det er der ikke. Når vi nu vurderer det således, at der vil være brug for 40 mill. kr. mindre, så skyldes det alene, at man nu er nærmere det år, hvor det skal være gældende, og derfor har jeg bedre økonomisk mulighed for at vurdere, hvad behovet måtte blive, og baggrunden er nok den, at den stigende linje for nye ansøgninger om invalidepension ville være vedvarende. Men det har i det sidste år vist sig, at tilgangen af nye ansøgninger er mindre end i det foregående år, således at der kan konstateres en nedadgående linje. Og ligeså med hensyn til, om nedsættelsen af bevillingen til husmoder-afløsning og hjemmehjælp var foranlediget af, at man forudsatte en højere betaling fra modtagerne. Det er naturligvis heller ikke tilfældet. Ændringen er alene sket, fordi man nu kan skønne ud fra det, der er brugt i 1973-74, at behovet er mindre, end man regnede med, da budgettet blev udarbejdet.

Må jeg i øvrigt sige i anledning af, at fru Hanne Reintoft, hr. Knud Jespersen og enkelte andre nævnte ordet nedskæringer i